

**T
d**

TĚŠÍNSKÉ
divadlo
NOSITEL CENY ANTONÍNA ZÁPOTOCKÉHO

VICTORIEN SARDOU

MADAM
SANS-
GÊNE

TEŠINSKÉ
obsvib

QUILCOTUVA ANIKUTMA YNOC ZPOTOCKÉHO

VICTORLEN SARDON

MADAM

SANS-

GÈNE

**TEŠINSKÉ DIVADLO
SEZÓNA 1978—1979
NOSITEL CENY A. ZÁPOTOCKÉHO**

**UMĚLECKÝ ŘEDITEL:
JOSEF WIERZGOŃ**

**UMĚLECKÝ ŠEF ČESKÉ SCÉNY:
JOSEF ŽÁČEK**

**DRAMATURG:
JIŘÍ ROY**

VICTORIEN SARDOU

1831–1908

byl nejtalentovanějším žákem velkého mistra francouzské komedie E. A. Scribeho. Debutoval v roce 1854 stejně bez velkého úspěchu jako jeho učitel. Díky své invenci i pracovitosti překonal velmi záhy období prvních autorských problémů a zařadil se do čela oblíbených autorů své doby. Za padesát let své tvůrčí činnosti napsal přes šedesát her, které plně odpovídaly požadavkům, kladeným na hry tohoto žánru. Z tohoto rozsáhlého díla s výjimkou libreta k Pucciniho opeře Tosca vrací se na jeviště jeho proslulá komedie „Madam Sans – Gêne“, která roku 1893 okouzila Paříž. Titulní roli vytvořila slavná herečka Rèjane. Konečně i velká dramatická umělkyně Sarah Bernhardtová vystupovala velmi často ve hrách V. Sardoua. Rok po úspěšné premiéře seznámilo se s touto hrou i naše obecnstvo v podání Národního divadla v Praze. Smysl pro lapidární zkratku historického období, ironický nadhled, jiskřivý dialog to jsou asi příčiny, proč se tato hra stala „věčně zelenou“. V první řadě je to ale vytvoření postavy pradleny Kateřiny Hübscherové, nesalónní hrdinky nadané lidskou moudrostí, zdravým humorem, nebojácností a vzácnou upřímností. Hrdinka, která se nesmířila s ironií buržoazní revoluce a odmítla se jí vnitřně přizpůsobit. V naší inscenaci nám jde v rámci žánru této slavné konverzační komedie dát divákům nejen zážitek příjemně stráveného večera, ale zvýraznit i hlubší myšlenkové zázemí této nevážné komedie o vážných věcech.

j. r.

Madam Sans – Gêne
Veronika Forejtová

KATEŘINA HÜBSCHEROVÁ

Žádná práce není nepoctivá. Nepoctiví jsou jenom lidi, co se za ni stydí. A že mluvím lidově? To protože jsem z lidu – a jsem v docela dobrý společnosti: maršál Masséna obchodoval s olejem, maršál Ney byl bednář, maršál Lannes byl barvíř a váš nynější manžel Murat obsluhoval v hospodě svého táty, takže lidi, co mu dneska říkají „Veličenstvo“, na něho kdysi volávali: „Číšniku, ještě džbáněk červenýho!“

Vždyť to není žádná hanba. Naopak! O to větší mají zásluhu, že to dotáhli tak daleko, a to jenom díky svému hrdinství a službám, který prokázali vlasti. Jsou to děti revoluce, která z nich udělala to, co dneska jsou. A tady v paláci je plno takovejch nevděčníků, co jí vděčí za všechno a přitom se stydí za ni i za svou minulost.

Byla jsem markytánka . . . Ale musím vám říct, Výsosti, že ti prostí vojáci se ke mně chovali uctivěji než dneska vy, ačkoliv jsem prošla všechny bojiště, od Rýna až po Dunaj, v dešti, sněhu a kanonádě, sbírala jsem raněný, konejšila umírající a nebožtíkům zatlačovala oči. A tak jsem se já, obyčejná markytánka, zasloužila o vaši korunu víc, než vy, který jste ji jenom sebral z krve našich vojáků.

Napoleon
Josef Záček

VICTORIEN SARDOU

MADAM SANS-GÊNE

VESELOHRA

PŘELOŽILA A UPRAVILA EVA BEZDĚKOVÁ

REŽISÉR ● ALEXANDER POSTLER j. h.

VÝTVARNÍK ● ALEXANDER BABRAJ j. h.

POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE ● PETR KOŽELUH j. h.

HUDEBNÍ SPOLUPRÁCE ● KAREL KUPKA j. h.

ASISTENT REŽIE ● JIŘÍ DOSEDĚL

PŘEDSTAVENÍ ŘÍDÍ ● MARTA PLEWNIÁKOVÁ

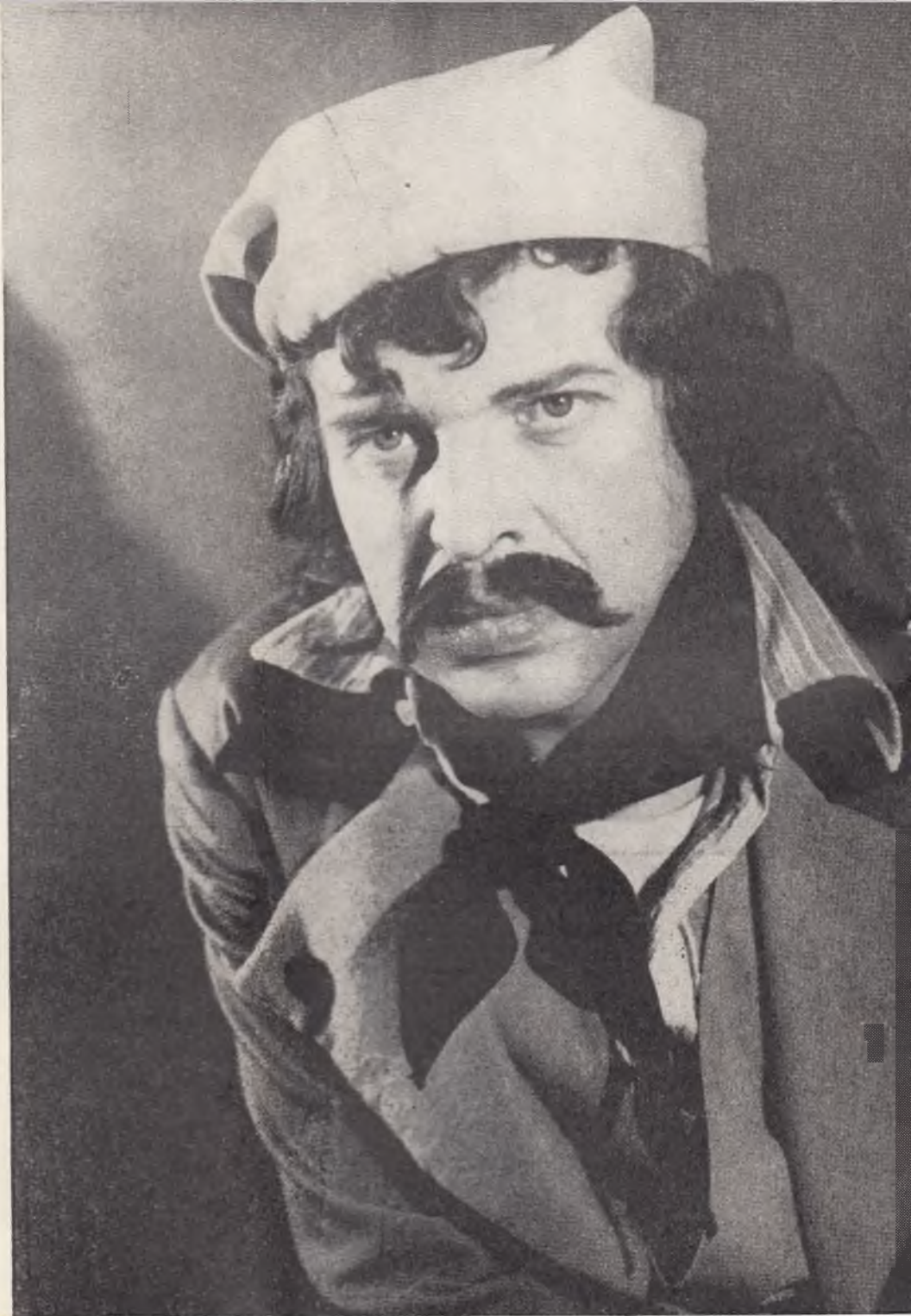
TEXT SLEDUJE ● ZITA HLOCHOVÁ

SVĚTLA ● VÍTĚZSLAV ZAMARSKI – ROMAN STYSINSKI

VEDOUCÍ ZVUKAŘ ● RUDOLF TOMICZEK

PREMIÉRA DNE 17. BŘEZNA 1979

Josef Lefèbre
Josef Charvát

OSOBY

KATEŘINA HUBSCHEROVÁ, ZVANÁ MADAM SANS – GÈNE,

později vévodkyně z Gdańska

JULINKA

TONKA prادلenky

ZRZKA

KAROLÍNA, KRÁLOVNA NEAPOLSKÁ Napoleonovy

ELISA, KNĚŽNA Z LUCCY A PIOMBINA sestry

MADAM DE SAVARY, VÉVODKYNĚ Z ROVIGNA

MADAM DE CANISY

MADAM DE BULOW, dvorní dáma císařovny

JOSEF LEFÈBVRE, Později vévoda z Gdańska,

maršál francouzský

FOUCHÉ, později vévoda z Otranta

HRABĚ NEIPPERG

SAVARY, VÉVODA Z ROVIGA, policejní ministr

NAPOLEON

VABONTRAIN gardisté

JOLICOEUR

JASMIN, sluha vévody z Gdańska

DESPRÉAUX, učitel tance a chování

LEROY, krejčí

JUNOT, VÉVODA Z ABRANTES, Napoleonův generál

RYTÍŘ CORSO

SAINT – MARSAN Napoleonovi pobočníci

LAURISTON

ROUSTAN, císařův sluha

- **VERONIKA FOREJTOVÁ**
- **ALENA SASÍNOVÁ**
- **ANNA BAZGEROVÁ**
- **ZDENA PRZEBINDOVÁ**
- **HANA ŠRÁMKOVÁ**
- **KRISTINA HANUSOVÁ**
- **LUDMILA KUŽELOVÁ**
- **ZDISLAVA BOHUSLAVOVÁ**
- **MARTA SCHWARZOVÁ**

- **JOSEF CHARVÁT**
- **ZDENĚK FOREJT**
- **MIROSLAV HRUŠKA**
- **MILAN HEŘMAN**
- **JOSEF ŽÁČEK**
- **JIŘÍ KONEČNÝ**
- **JIŘÍ DOSEDĚL**
- **JAROSLAV BELHOVSKÝ**
- **RUDOLF JANČAŘÍK**
- **OTAKAR WIMMER**
- **IVO KNOTEK**
- **MIROSLAV BRZOBOHATÝ**
- **PETR HLOUŽEK**
- **JAROMÍR JANEČEK**
- **STANISLAV JONÁŠ**

DEKORACE, VLÁSENKY A KOSTÝMY VYROBILY DÍLNY TD POD VEDENÍM A. BARTOSZE, S. DOSTÁLA, K. MOLISCHE, A. LUKEŠOVÉ ● JEVIŠTNÍ MISTR B. SCHWARZ ● REKVIZITY D. KOTIŠOVÁ ● VLÁSENKY M. DOSTÁLOVÁ – G. JANÍČKOVÁ

OD VZNEŠENÉHO K SMĚŠNÉMU JE JEN KROK

KAŽDÝ KOPEC MÁ SVÉ ÚDOLI

JEDINÉ VÍTĚZSTVÍ NAD LÁSKOU JE ÚTĚK

**S BODÁKY LZE DĚLAT VŠECHNO KROM JEDINÉHO
– POSADIT SE NA NĚ**

**JESTLI MĚ MILUJEŠ MÉNĚ, ZNAMENÁ TO,
ŽES MĚ NEMILOVALA NIKDY.**

NAPOLEON

2. VIII. 1802

Napoleon vyhlášen za doživotního prvního konzula, to znamená konec republikánského zřízení a přechod k režimu samovlády.

18. IV. 1804

Napoleon císařem.

Císařský dvůr musí zářit a skvět se, a jestliže stará šlechta se hodí jen jako sluhové, a navíc si nezasluhuje důvěru, co brání vytvořit novou šlechtu – císařskou šlechtu?

Od jara 1807 si museli Francouzi znovu zvykat na tituly, jež byly téměř dvacet let v zapomnění jako středověké haraburdí. Opět se objevili vévodové, knížata, hrabata, baroni. V kruzích blízkých vládě se uvádělo, že nová císařská šlechta neznámá pouhý návrat ke starým stavům, že je to aristokracie talentů, výkvět národa, sám národ zastoupený svými nejlepšími představiteli. Určitý politický význam mělo, že první titul vévody dostal bývalý poddůstojník Lefèbvre, a jeho žena Cathérine, švadlena, která nevěděla, z kterého konce se jí chřest, se stala vévodkyní Gdaňskou. Po nich následovali další. Císařovi spolubojovníci, vojáci, kteří se stali maršály, bývalí poslanci Konventu a dokonce členové Výboru veřejného blaha se přes noc stali vysoce postavenými představiteli nové císařské šlechty.

Nová aristokracie měla nejen zvučná jména, byli to nejen vévodové, knížata, hrabata, baroni, ale také bohatí lidé, kteří mohli svými majetky soupeřit s nejbohatšími rody v Evropě.

Svou životní cestu začínal Napoleon jako politik, který šel s duchem doby a opíral se pokrokové síly. Změnil se v despota, agresora, dobyvatele, jenž se snažil v obrovské, uměle vytvořené vojenskodespotické říši udržet podmaněné národy v područí.

(Citace z knihy sovětského historika A. Z. Manfreda
Napoleon Bonaparte)

**Těšínské divadlo. Sezóna
1978–1979. Redakce: Jiří
Roy. Fotografie Wladyslaw
Wojnar. Obálka a grafická
úprava Wladyslaw Cejnar.
Vytiskl TISK, knižní výro-
ba, n. p., Brno, závod 3,
Český Těšín. Štůčky MTZ
Ostrava.**

**Veškerá práva k provozování
totoho díla zastupuje
DILIA Praha.**

Cena 2 Kčs.